

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Štěpána Výborného v právní věci žalobce: **T. K. P.**, zastoupený Mgr. Dianou Koťovou, advokátkou, sídlem Kollárova 1879/11, Teplice, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2024, č. j. MV-202476-4/SO-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 6. 2025, č. j. 75 A 4/2024-77,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2024, č. j. MV-202476-4/SO-2023, kterým žalovaná zamítla odvolání stěžovatele proti usnesení o zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvádí, že žije na území České republiky již od roku 2008, podniká zde, má zde stabilní zázemí. Řádně odvádí daně, nemá problémy se zákonem ani správními orgány. Finančně podporuje svoji manželku a dceru ve Vietnamu. Je sžitý s místní komunitou a navykly na místní způsob života. Vycestováním by ztratil vše, co v České republice léta budoval, ve Vietnamu se nemá kam vrátit, nemá tam pracovní uplatnění ani jakékoliv zázemí. Výkon napadeného rozhodnutí by pro něj znamenal zásadní újmu, neboť by přišel o své podnikání, finanční stabilitu a možnost podporovat finančně svoji rodinu. Vycestováním by stěžovatel ztratil právo aktivně se účastnit uplatňování svých práv před Nejvyšším správním soudem, šlo by o zásah do jeho práva na spravedlivý proces. Koupě letenek do Vietnamu by pro stěžovatele znamenala obrovskou finanční zátěž, jeho nové žádosti

by pravděpodobně nebylo vyhověno z důvodu extrémně přísných současných kvót na zastupitelském úřadu ve Vietnamu.

[3] Žalovaná nepokládá návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku za důvodný. Zdůrazňuje, že prolomení právní moci správního rozhodnutí je mimořádným institutem, který nelze paušálně aplikovat v případě opuštění území České republiky ze strany cizince, jenž nemá právo na pobyt na jejím území. Tvrzení stěžovatele uvedená v návrhu nejsou nikterak výjimečná, či specifická. Stěžovatel svá tvrzení navíc nijak nekonkretizoval, natožpak, aby je důkazně podpořil. Není zřejmé, co stěžovatel v České republice budoval, ani co znamená, že je zcela sžitý s místní komunitou. Stěžovatel nevyčíslil finanční podporu manželky a dcery, nevyčíslil ani náklady na vycestování zpět do Vietnamu. Za zmocněného zástupce nese odpovědnost sám stěžovatel. Na několika místech návrhu si navíc stěžovatel protiřečí, neboť uvádí, že je navyklý na místní způsob života, ale také uvádí, že nemluví česky. Stejně tak uvádí, že v domovské zemi má manželku a dceru, které finančně podporuje, načež uvede, že by se v domovské zemi neměl kam vrátit. Alternativně žalovaná soudu navrhla, aby kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl, a to i přesto, že stěžovatel ještě nedoplnil důvody kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z výše uvedeného vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu vyhrazeného pro výjimečné případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-38).

[7] Odkladný účinek je preventivním nástrojem předběžného charakteru, proto postačuje osvědčit, že vznik újmy hrozí; není třeba postavit najisto, že újma skutečně vznikne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76). Je na stěžovateli, aby konkretizoval, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná. Břemeno tvrzení k hrozbě újmy nese žalobce, resp. stěžovatel (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32).

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud též připomíná, že důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku nemůže být skutečnost, že k bezprostřednímu opuštění území může být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, neboť jak Nejvyšší správní soud konstatoval v usnesení ze dne 4. 3. 2020, č. j. 3 Azs 5/2020 - 40, nelze požadovat, aby cizinec předcházel případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem, jímž se vystaví riziku správního vyhoštění.

[9] Jako hlavní důvod pro přiznání odkladného účinku stěžovatel uvádí ztrátu svého podnikání, na kterém je finančně závislý. Stěžovatel toto stěžejní tvrzení žádným způsobem nekonkretizoval, neuvedl, v jakém oboru podniká, v čem spočívá jeho činnost nebo zda se nemůže při této činnosti nechat zastoupit. V obecné rovině stěžovatel ponechal též svá tvrzení o finanční závislosti na podnikání a nemožnosti obstarat si obživu ve Vietnamu. Stejně tak Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, co má stěžovatel na mysli tím, že se sžil s místní komunitou a je navyklý na místní způsob života, když stěžovatel (jak sám uvádí) nemluví česky. Stěžovatel svá tvrzení o existenci újmy navíc nijak nepodložil.

[10] Vážnou újmu stěžovatel dále spatřuje ve finanční zátěži způsobené vycestováním do země původu, koupí letenek a podáním nové žádosti o povolení k pobytu. Dle Nejvyššího správního soudu tyto důvody nepředstavují relevantní újmu. Jedná se o předpokládané a standardní důsledky ztráty pobytového oprávnění. I když je s vycestováním do země původu bezpochyby spojeno také vynaložení nemalých finančních nákladů, nejedná se o újmu, kterou by nebylo možné v případě zrušení rozhodnutí správních orgánů nahradit, což podstatně snižuje její závažnost. Domněnka stěžovatele, že jeho nové žádosti pravděpodobně nebude vyhověno, nepředstavuje újmu hrozící v důsledku výkonu napadených správních rozhodnutí.

[11] K možnosti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z důvodu práva na spravedlivý proces a zachování možnosti osobní účasti u soudního jednání se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, tak, že se může jednat o důvody svědčící pro přiznání odkladného účinku, avšak nemělo by tomu tak být automaticky bez dalšího, ale obvykle jen ve spojení s dalšími důvody. Jak však již Nejvyšší správní soud uvedl výše, jiné důvody pro přiznání odkladného účinku (týkající se např. soukromého či rodinného života stěžovatele) v projednávaném případě neshledal.

[12] V posuzované věci stěžovatel dostatečně netvrdil ani neosvědčil újmu, jež mu hrozí výkonem rozhodnutí, z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal. Nelze však vyloučit, že by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán být mohl, pokud by stěžovatel zásadním způsobem konkretizoval svá tvrzení a ty též osvědčil.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[14] Druhým výrokem tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek. Povinnost zaplatit soudní poplatek v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku vzniká až rozhodnutím soudu o tomto návrhu. Poplatek je

splatný do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (viz § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[15] Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol**, který byl přidělen pro identifikaci platby, je: **1060508825**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2025

Za správnost vyhotovení:
Ivana Krejčí

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu